

ÜLKEMİZ KÜRESEL SPEKÜLATİF SERMAYENİN ADETA BOYUNDURUĞU ALTINA SOKULMUŞTUR

Son yıllarda uygulanan ekonomik politikalarla ülkemiz küresel spekülative sermayenin adeta boyunduruğu altına sokulmuştur. Borsaya 1.000 dolar olarak gelen para hiçbir katma değer yaratmadan bir yıl sonra 1.470 dolar olarak geri dönmektedir. Yüksek faiz + değerli YTL. kıskacıyla halkın sırtından %47 nema ile para kazanmaktadır. Hal böyle iken ihracat patlaması v.b. söylemlerle pembe tablolar sunulmaktadır. Oysa ki ihracatımız tamamen ithalata bağımlıdır. Sanayi ürünlerinde ithal hammadde girdi oranı 2002 yılında %60.1 iken 2007 temmuzunda %73 e çıkmıştır. Son bir yılda 154 milyarlık ithalatın 112.5 milyar dolarlık bölümü hammaddeye ödenmiştir. Yani ihracatımız daha hızlı bir şekilde artan ithalata sürdürülmektedir. Sanayide üretimin teşvik edilmemesi sonucunda özellikle ara malı ve yatırım malı üreten sektörler taşeronlaşmaya yönelmekte, ağırlıklı fason üretimle ayakta kalmaya çalışmaktadırlar. Hiçbir denetime tabi olmadan Uzak Doğudan sanayi malları pazara girmekte ve KOBİ niteliğindeki işletmelere ağır darbe vurmaktadır.

Bizim gibi geri kalmış ve gelişmekte olan ülkelere kamu işletmeciliğinin tasfiye edilmesini ve ulusal ekonominin korunmamasını dayatan gelişmiş metro-pol ülkeler kendi ülkelerinin sanayi sektörlerine kiskançlıkla sahip çıkmaktadırlar.

MESLEK UYGULAMA ALANLARIMIZ GÜN GEÇTİKÇE DARALMAKTADIR

Odamız özelleştirme uygulamalarının temel hedefini, ülkemizin kendi kaynaklarını kullanma, geleceğini planlama ve ekonomisini yönlendirme işlevlerinden arındırılması olarak yorumlamaktadır. Özelleştirme uygulamaları ile bir yandan sağlık, sosyal güvenlik gibi alanlar ticarete açılarak devlet sosyal görevlerinden arındırılırken, diğer yandan da halkımızın vergileri ile yaratılan ve 84 yıllık cumhuriyetimizin

birikimi olan entegre endüstri tesislerimiz 2-3 yıllık getirileri karşılığında pazarlanmaktadır.

Bu gelişmeler sonucunda meslek uygulama alanlarımız gün geçtikçe daralmaktadır. Bizlerin, sanayi katma değeri içindeki ücretlerinin toplam içindeki payı son 10 yıl içinde %35.2 oranında azalmıştır. Mühendislik ücretleri de geçim standartları endeksine göre son 10 yıl içinde %56.8 oranında düşmüştür. Yani bir diğer deyişle mühendisler katma değerden daha az pay almaktadırlar ve görece olarak 10 yıl içinde yoksullaşmışlardır.

Öte yandan ülkenin geleceğini ilgilendiren yasal düzenlemeler tek bir partinin inisiyatifinde kapalı kapılar arkasında yürütülerek sonuçlandırılmaktadır. Son çıkarılan yasalar, yeni anayasa çalışmaları, yapılan atamaların sonuçlarını yaşayarak hep beraber göreceğiz.

Laikliğin, çağdaş bir düzenin vazgeçilmez unsuru olduğu göz ardı edilmektedir. İnsanımız, 12 Eylül süreciyle birlikte neo-liberal politikalar ve Türk-İslam sentezinin getirdiği tutucu uygulamalarla karşı karşıya kalmıştır. İnsanımız, ya bu kıskacın etkisiyle kendisine dayatılan tüm olumsuzlukları bir süre daha üzerinde taşıyacak, ya da; özgür, demokratik ve eşitlikçi bir Türkiye'nin kurulması yolunda adımlar atmak için güç birliği yapacaktır.

ÜLKEMİZİN HALKIMIZIN MESLEĞİMİZİN VE MESLEKTAŞLARIMIZIN İÇİNDE BULUNDUĞU BU OLUMSUZLUKLARI AŞMAK, BAŞKA BİR TÜRKİYE YARATMAK MÜMKÜNDÜR

Ülkemizin halkımızın mesleğimizin ve meslektaşlarımızın içinde bulunduğu bu olumsuzlukları aşmak, başka bir Türkiye yaratmak mümkündür. Bunun için bu ülkeyi yönetenlerin her şeyden önce bütün bu olumsuz gidişin nedeni olan küresel sermaye patentli politikalarından vazgeçmeli, yüzünü kendi halkına çevirmelidir. Eksenine insanların mutluluk ve refahını, sosyal devlet anlayışını oturtan bilim ve teknoloji politikalarına dayalı bir sanayileşme ve kalkınma planı uygulamaya konulmalıdır. Böyle bir stratejide yerli yatırımcı özendirilmeli ve korunmalı katma

değeri yüksek ileri teknoloji isteyen alanlarda yapılacak yatırımlar desteklenmeli, öz kaynaklarımıza dayalı, kamu kesimi öncülüğünde, özel girişimin dinamik katılımı, istihdam arttırıcı, sanayileşme ve kalkınma hedefine yönelik planlı toplumsal politikaların hayata geçirilmesi ile sorunların çözülebileceğine inanmaktayız.

Aydınlık bir Türkiye ve aydınlık bir gelecek için, meslek örgütlerinin bir büyük sorumlulukla ve öznesine insanı koyan bir çalışma anlayışı ile meslek alanları üzerinden bu ülke için, bu halk için, insanımız için bıkmadan, usanmadan, yılmınlığa düşmeden doğruları söylemeyi sürdürmeleri gerekmektedir. Bu anlamda bizlere çok fazla görev ve sorumluluk düşüyor. Mesleki Demokratik Kitle Örgütü olan Odamız; meslek alanlarından yola çıkarak doğruları her zaman söylemeye devam edecektir. Biz her konuda ortak çalışma anlayışı ve işbirliğinin geliştirilmesini, katılım ve eşgüdümün sağlanmasını bilgiye ve emeğe saygı duyulmasını, üretmek büyüyen, paylaşarak gelişen bir toplumun, bir kentin, bir ülkenin böyle oluşacağını düşünüyoruz.

Birazdan plaketlerini alacak Mesleğinde 40. ve 25. yılını dolduran sevgili meslektaşlarımızı kutluyor, sağlık mutluluk ve yaşamlarının gönüllerince olması istemi ile, hepinize yönetim kurulumuz ve şahsım adına bir başka etkinliğimizde beraber olmak dileği ile iyi eğlenceler diliyor, saygılar sunuyorum.

Plaket Töreninden sonra sahne alan sanatçılar ve üyelerimizden oluşan MMO Korosu gecemize neşe ve coşku kattı

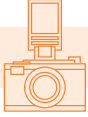
50. YIL PLAKETİ ALAN ÜYELERİMİZ

- ❖ ALİ MALKOÇ
- ❖ İSMET ÇELİK

25. YIL PLAKETİ ALAN ÜYELERİMİZ

- ❖ AHMET AKDEMİR
- ❖ ALTAN BOLDEMİR
- ❖ ATA FEVZİ TUVAY
- ❖ BEYHAN EGÜZ
- ❖ ERCAN UZALA
- ❖ ERDİNÇ ERTAN
- ❖ ERGUN TÜRKEL
- ❖ EROL ŞENUZ
- ❖ FATMA SOYLAR
- ❖ HABİP SELÇUK
- ❖ HALİD ÖZŞAR
- ❖ HAMDULLAH AKTAŞ
- ❖ HAMİYET ÖLKE
- ❖ İRFAN KARAAĞAÇ
- ❖ İSMAİL BAŞ
- ❖ İSMET ÖZTÜRK
- ❖ İSMET ÜLKEN
- ❖ KERİM ADALI
- ❖ LEYLA TEMİZSOY
- ❖ MUSTAFA KARAVELİOĞLU
- ❖ NADİ SARBAY
- ❖ NAİLE ULUAKAY
- ❖ NECDET ELEKTER
- ❖ NEDİM ELİTOK
- ❖ NEVİN ŞEKERCİ
- ❖ RAMAZAN BEZEK
- ❖ SAADET ZAFER
- ❖ SÜLEYMAN SERTKAYA
- ❖ TURHAN TUNCEL
- ❖ ZEKERİYA BİLGİÇ

II. Ulusal Tıbbi Cihazlar İmalatı Sanayi Kongresi ve Sergisi Samsun'da Gerçekleştirildi

haber

TMMOB Makina Mühendisleri Odası adına MMO Samsun Şubesi yürütücülüğünde 19-20 Ekim 2007 tarihleri arasında Samsun'da gerçekleştirilen II. Ulusal Tıbbi Cihazlar İmalatı Sanayi Kongre ve Sergisi'nde, 4 oturumda 21 Bildiri sunulmuş; “Ülkemizde Tıbbi

Cihaz İmalatı Sanayinin Sorunları ve Çözüm Önerileri” ile “**Tıbbi Cihaz Sanayinde İnovasyon”** olmak üzere konunun uzmanlarının katıldığı iki panel yapılmış; sektörün sorunları ve çözüm önerileri tartışılmıştır.

Sonuç Bildirgesi

Sağlık alanı, teknolojinin hızla geliştiği ve yüksek düzeyde teknoloji kullanılan alanların başında gelmektedir. Bilim ve teknolojiyle bağlantılı olarak sağlık alanındaki ilerlemelerin insan yaşamı, insanın ömrü ve toplumsal refah ile verimliliğe yansımaları ise ekonomik-sosyal politikalar ile birlikte bir bütünlük oluşturmaktadır. Dolayısıyla bilim, teknoloji, tıbbi cihaz üretimi ve sağlık hizmetleri arasında kopmaz bağlar bulunmaktadır. Ayrıca ülkelerin bütçelerinde sağlık harcamalarına ayırdıkları pay ve sağlıkla ilişkili sektörlerde verdikleri önem ülkelerin gelişmişliğinin, uygarlık düzeyinin ve ülke insanına verdiği değerinde önemli bir göstergesidir.

Ne yazık ki, tüm geri bıraktırmış ülkelerde olduğu gibi ülkemiz bütçesinde de sağlığa ayrılan pay çok düşüktür. Bütçemizden sağlık harcamalarına 2005'te %3,5; 2006'da % 4; 2007 yılında yalnızca % 3,3 gibi bir pay ayrılmıştır.

Türkiye, OECD ülkeleri içinde sağlığa GSMH'dan en az pay ayrılan ülkedir. Bu pay 2006 yılı için Almanya'da % 16; Fransa'da %15; Hollanda'da %15; İtalya'da %12; Yunanistan'da %8; Polonya'da %7; Bulgaristan'da %6'dır. ABD'de bu oran % 19 ve Japonya'da %18'dir.

Günümüz dünyasında ileri teknoloji ürünü tıbbi

cihazlar, az sayıda büyük ve tekel konumundaki firmalar tarafından üretilmektedir. Bu cihazları üreten firmalar aynı zamanda bilgisayar, elektronik ve diğer alanlarda da üretim yapmakta ve AR-GE'ye yeterli kaynak ayırmaktadır.

Dünya tıbbi cihazlar imalat sanayii yaklaşık, 500 bin ürün çeşidine ve 180 milyar Avroluk bir işlem hacmine ulaşmış olup katma değeri yüksek bir sektör durumuna gelmiştir. Sektörde dünya liderliği; yaklaşık % 40'lık pay ile ABD, ikinciliği %30'luk pay ile Avrupa Birliği, üçüncülüğü ise % 11'lik pay ile Japonya almaktadır.

Mal ve hizmet üretimi süreçlerinin küreselleştiği ve ticaretin tamamen serbestleştiği dünya ekonomisinde en önemli rekabet gücü teknolojik yetkinliktir. Tekelleşmiş büyük firmalar inovasyon yoluyla gelişmekte olan küçük firmaları üretici olsun, pazarlamacı olsun satın alarak ele geçirmekte, bu yolla rekabeti ortadan kaldırarak, tıbbi cihazların yanı sıra bu cihazlara yönelik sarf malzemesi ve yedek parça satışı yoluyla büyük kârlar elde etmektedirler.

Ülkemiz ise tıbbi cihaz, alet ve sarf malzemesinde büyük oranda dışa bağımlı durumdadır. Tıbbi cihazların neredeyse tamamı, tıbbi alet ve sarf malzemelerinin ise büyük bir kısmı ithalat yoluyla karşılanmaktadır. 2006 yılı Dış Ticaret Müsteşarlığı

verilerine göre tıbbi cihaz malzemeleri sektöründe 114.186.063 \$ tutarında ihracat ve 1.377.078.682 \$ tutarında ithalat yapıldığı görülmektedir. Aradaki farkın yüksekliği, almakta olduğumuz sağlık hizmetlerinin maliyetlerinin yüksek oluşunun en önemli nedenlerindedir.

Kongre kapsamında sektöre yönelik ilk kez yapılan envanter çalışması sonucu; ulusal tıbbi cihaz imalat sanayi sektörümüzde 181 firmanın üretim faaliyetlerinde bulunduğu, sektörel kümelenmenin ise İstanbul, İzmir, Ankara, Samsun ve Konya illerinde gerçekleştiği tespit edilmiştir. Son zamanlarda gerçekleşen yatırımlar ile Samsun'un özellikle cerrahi el aletleri imalatı konusunda, Almanya-Tutlingen ve Pakistan-Sialkot kentlerinden sonra dünyanın üçüncü cerrahi el aletleri üretim üssü olduğu konunun uzmanlarınca kongrede açıklanmıştır.

Genel anlamda tıbbi cihaz imalat sanayi firmalarımızın üretimleri, ulusal imalat sanayinin % 0,83'ünü, istihdamın da %0,81'ini oluşturmaktadır olup, firmaların % 57,39'u teknolojik yenilik yapmaksızın üretim yapmaktadır.

İthalatın bir planlama ve kontrol çerçevesinde yapılmaması sonucunda kırsal kesim başta olmak üzere bir çok bölgemizin sağlık sektöründe radyodiagnostik ve ileri tanı için kullanılmakta olan otoanalizör kan ölçüm cihazları sıkıntısı çekilmektedir. Bu dengesiz dağılım sonucu yalnızca İstanbul'daki sağlık kuruluşlarında bulunan MR ve Doppler gibi radyodiagnostik cihazların bulunduğu tıbbi merkezlerin sayısı tüm İngiltere'dekinden fazladır. Ülkemizin 28 kentinde modern tıbbi cihazların olduğu hastane, klinik, laboratuvar veya tıbbi merkez bulunmamaktadır.

Serbest ithalat rejimi dolayısıyla ikinci, hatta üçüncü el tıbbi cihazlar kolaylıkla ithal edilmekte, gerek yeterli servis gerekse yeterli birikime sahip kullanıcı altyapısının bulunmamasından dolayı ülkemiz bir cihaz hurdalığına dönüşmektedir. Bununla bağlantılı olarak, hastanelerdeki tıbbi cihazların bakım, onarım ve kalibrasyonunu denetleyecek mühendislik

birimlerinin yeterli olmaması ya da hiç bulunmaması da ciddi bir sorun oluşturmaktadır.

Küresel güçlerin yarıştığı, rekabetin sanayileşmeyi büyük çapta etkilediği, ticaretin önündeki tarife engellerinin gelişmiş ülkeler lehine kalktığı günümüz dünyasında, koşullar ülkemiz ve sanayimiz aleyhine gelişmektedir. Bir yandan tekel konumundaki çok uluslu firmalarla, bir yandan da Avrasya'nın ucuz iş gücü ve inovasyon altyapısını değerlendiren Rusya, Pakistan, Hindistan ve Çin gibi ülkelerin firmalarıyla rekabet etmek durumunda kalan tıbbi cihaz üreticilerimiz, sektöre yönelik ulusal politikaların oluşmamış olmasından dolayı ciddi zorluklarla karşı karşıya kalmaktadır.

AR-GE, yetkin ara teknik eleman, Teknik Şartname Veri Bankasının olmamasından dolayı sektörün en büyük alıcısı konumunda olan kamu alımları esnasında yaşanan sıkıntılar, sanayi-üniversite işbirliğindeki eksiklikler, sağlıklı yürütülemeyen piyasa gözetimi-denetimi ve ithalat kontrol işlemleri, AB teknik mevzuat uyum çalışmaları kapsamında yeterli miktarda ulusal onaylanmış kuruluş olmayışı sektörün öne çıkan başlıca sorunlarıdır.

Bu değerlendirmeler ışığında aşağıdaki önerileri kamuoyu bilgisine sunuyoruz:

1. Kamu İhale Kurumu'na ihalelerle ilgili yapılan şikayet başvurularının % 33'nün tıbbi cihaz sektörü kapsamında yapıldığı yetkili kişilerce kongrede ifade edilmiştir. Bu nedenle, sektör ürünlerinin başlıca alıcısı konumunda bulunan kamuya ait Teşhis ve Tedavi Merkezlerinin ihtiyaç ve satın alma bölümlerinde, konularında uzman Makina, Elektrik ve Biyomedikal Mühendislerinin istihdamına yönelik düzenlemeler yapılmalıdır.

2. Kongrede tıbbi cihaz ve saf malzemelerin kullanımında büyük bir savurganlık olduğuna vurgu yapılmıştır. Bu nedenle savurganlığın önüne geçebil-

mek adına sektörde bilinç oluşturulmasına yönelik eğitim çalışması yapılmalıdır.

3. Sektörle ilgili Piyasa Gözetimi ve Denetimi konusunda yapılmakta olan denetimlerin ulusal ölçeğe yayılarak, Teknik Mevzuata aykırı ürünlerin satışa arzının engellenmesine çalışılmalıdır.

4. Nihai tüketici olan insanlarımızın Teknik Mevzuata aykırı ürünler konusunda bilinçlendirilerek, şikayet başvuru yöntemleri ve aşamalarının kolaylaştırılmasına yönelik çalışmalar yapılmalıdır.

5. Dünyada teknik bilgilerin % 80'i Patent Dokümanlarında yer almaktadır. Bu konuda ülkemizde son zamanlarda gelişme olmasına karşın mevcut bilgiler dünyadaki oranlara göre çok düşük düzeydedir. Patent ve sınai mülkiyet konusunda KOBİ'lerin ve bu alanda çalışan personelin eğitimi geliştirilerek sürdürülmelidir.

6. Sektöre yönelik yapılmakta olan bilimsel çalışmaların hayata geçirilebilmesi konusunda, bilim insanları ile üreticilerin bir araya gelebilmesi için yetkili kuruluşlar çalışma yapmalıdır.

7. Sağlık Bakanlığı tarafından yürütülmekte olan sektörde faaliyet gösteren üretici, satıcı ve ithalatçı firmalara ilişkin veri bankası oluşturma çalışmasının yaygınlaştırılarak bilgilerin ilgili kurum ve kuruluşların paylaşımına açılmalıdır.

8. Yerli üreticilerin yabancı üreticilerle rekabet edebilir hale gelmesi, ihracatın ithalata bağımlı kılınmaksızın artırılması, yerli üretim artışı sayesinde sağlık hizmeti maliyetlerinin azaltılması sağlanmalı ve nihayet kamunun yeniden sosyal devlet uygulamalarına yönelmesi için çalışmalar ivedilikle

başlatılmalıdır.

9. Sektöre ilişkin bu sorunların aşılması için güçlü bir kamu destek ve teşviki verilmesi; AR-GE altyapısının oluşturulması; meslek kuruluşları-üniversite-sanayi işbirliğinin kurularak geliştirilmesi; gerekli yasal düzenlemelerin yapılması ve nihayet ulusal tıp teknolojisi sanayisinin oluşum ve gelişmesine çalışılmalıdır.

10. Bölgesel/sektörel teşvik sağlanarak, ihtisas Organize Sanayi Bölgeleri ve Teknokentlerde sektörün yapılanmasını sağlamak, dışa bağımlılığın azaltılması ve sektörün dünya ile rekabet edebilir bir konuma ulaşması sağlanmalıdır.

11. Sektörde ihtiyaç duyulan her düzeyde yetişmiş nitelikli ara teknik eleman ihtiyacını karşılamaya yönelik, ilgili meslek odaları, üniversiteler, sektörel kuruluşlar ve Milli Eğitim Bakanlığı işbirliği çerçevesinde müfredat programları hazırlanmalı ve meslek liselerinden başlayarak uygulamaya koyulmalıdır.

12. Kamu İhale Yasasında yerli malına uygulanan %15 oranındaki fiyat avantajı oranının, ulusal tıbbi cihaz imalat sanayinin gelişimini sağlamak için artırılması veya daha yüksek oranlarda fiyat avantajı sağlanmalıdır.

13. Sektörün temel sorunu, ülkemizin sektöre ilişkin politikalarının olmayışudur. Bu eksikten hareketle, sektörle ilgili tüm kesimlerin (kamu, sanayi, üniversite, meslek odaları vb.) katılımıyla ulusal plan, politika ve stratejiler oluşturulmalıdır.

TMMOB

Makina Mühendisleri Odası